

עת"א 32614/03/21 - סאלח אבו סבית נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

לפני כבוד סגן הנשיאה, השופט אליהו ביתן	07 באפריל 2021
כבוד השופטת גילת שלו	עת"א 32614-03-21 אבו
כבוד השופט יעקב דנינו	סבית(אסיר) נ' מדינת ישראל
העותר:	סאלח אבו סבית (אסיר)
נגד	
המשיבה:	מדינת ישראל

עתירה על החלטת וועדת שחרורים בוש"ר 68557-05-19 מיום 25.02.2021.

נוכחים:

ב"כ העותר, עו"ד איל אביטל

ב"כ המשיבה, עו"ד היבא טבאשה

פסק דין

העותר נדון בת.פ. 68557-05-19 ל-7 חודשי מאסר בעבודות שירות על עבירה של הספקת אמצעים לביצוע פשע במסגרת פרשה של התארגנות עבריינית לגניבת בקר ממשקים חקלאיים. תוך כדי ביצוע עבודות השירות הוא נדון בת.פ. 31479-11-20 ל-7 חודשי מאסר בפועל על עבירת קשירת קשר לפשע במסגרתה הוא קשר קשר עם אחרים לספק סמים ומעורב אחר בפרשה הוביל ברכבו של העותר סם מסוג קנאביס במשקל של כארבעה קילוגרם. בעקבות הרשעתו כאמור, עבודת השירות שלו הופסקה ונקבע שהוא ישא את יתרת תקופת המאסר מאחורי סורג ובריח, כך שהיה עליו לשאת מאסר למשך 8 חודשים ו-16 ימים.

ביום 25.02.21 היחידה לשחרור ממאסרים קצרים דנה בבקשת העותר לשחרור מוקדם, והחליטה לדחותה. ההחלטה נומקה בין היתר בכך שהעותר נשא שתי תקופות מאסר קודמות; הוא ביצע עבירה תוך כדי נשיאת מאסר בעבודת שירות; ובמהלך מאסרו הוא לא עבר טיפול בתחום הדרוש לו. הוועדה קבעה שהעותר איננו ראוי לשחרור וששחרורו יסכן את שלום הציבור.

מכאן העתירה.

ב"כ העותר טוען כי החלטת המשיבה אינה סבירה וכי המשיבה לא שקלה את כלל השיקולים הרלוונטיים. טוען, כי התרשמות העו"ס מהעותר חיובית. העותר הודה בעבירות, מודע לחומרתן ומביע חרטה עליהן. התנהגותו בכלא טובה והוא משולב בפעילויות חינוך ונמצא בקשר מעקבי עם גורמי הטיפול. טוען כי העובדה שמדובר במאסר שלישי היא שיקול ככל השיקולים ואין לתת לה משקל מכריע, ושעמדת משטרת ישראל סתמית ושרירותית. ושאין לבוא בטרניה

עמוד 1

לעותר על כך שלא עבר טיפול כשלמעשה לא הוצע לו כל טיפול. ועותר להורות על שחרורו המוקדם של העותר.

ב"כ המשיבה תומכת בהחלטת היחידה וטוענת, כי היחידה הביאה בחשבון את כל השיקולים הרלוונטיים וערכה איזון מתאים ביניהם, החלטתה סבירה ואין מקום להתערב בה.

עיינו בכל החומרים שהונחו לפנינו ושמענו את טיעוני הצדדים, ומסקנתנו היא שיש לדחות את העתירה.

ראשית יוזכר, ששחרור על תנאי ממאסר, גם ממאסר קצר, איננו זכות קנויה לאסיר, ומניעתו אינה בבחינת עונש לו. והשיקולים העיקריים הנוגעים לשחרור על תנאי ממאסר בכלל, תקפים גם לשחרור על תנאי ממאסר קצר, והם מתמצים בכך שהאסיר ראוי לשחרור ושאינו בשחרורו כדי לסכן את שלום הציבור.

העבירות עליהן העותר נדון למאסר - האחת בתחום הגניבות החקלאיות והשניה בתחום הסמים, כרוכות מטיבן בפגיעה בשלום הציבור. העותר ביצע את העבירה האחרונה תוך כדי שהוא מרצה עונש של מאסר בעבודות שירות, זמן קצר בלבד לאחר שהחל לבצע את עבודת השירות שלו. נתון זה מלמד שהעותר לא הפנים את החובה לשמור על החוק ולא כיבד את האמון שניתן בו, ושהעונש שהוטל עליו לא הרתיע אותו מלשוב ולבצע עבירה נוספת. לעותר עבר פלילי הכולל מספר הרשעות בעבירות של גניבה חקלאית, ועבירות של הסגת גבול, החזקת סמים, הפרעה לשוטרי זיוף סימני רכב, והוא נשא מאסרים קודמים. מדו"ח העו"ס עליו עולה כי הוא זקוק לטיפול בדפוסיו העברייניים ובכישורי החיים שלו. ובפועל הוא לא עבר הליך טיפולי משמעותי, למעט קשר מעקבי עם גורמי הטיפול והשתתפות חלקית במפגשי קבוצת חינוך. ומשטרת ישראל מתנגדת לשחרורו.

במצב דברים זה אין לומר שהעותר ראוי לשחרור ושאינו בשחרורו כדי לסכן את שלום הציבור.

החלטת היחידה לדחות את בקשתו לשחרור מוקדם סבירה ביותר ואיננו מוצאים הצדקה להתערב בה. העתירה נדחית.

ניתן והודע היום כ"ה ניסן
תשפ"א, 07/04/2021 במעמד
הנוכחים.

יעקב דנינו, שופט

גילת שלו, שופטת

אליהו ביתן, סגן נשיאה